

DELEGATURA UOKiK w KATOWICACH

Katowice, dnia 27.04.2006r.

RKT-61-11/06/MI

DECYZJA Nr RKT - 20/2006

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 02.12.2005r. postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o., 34-300 Żywiec, ul. Ks. Słonki 22,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. Na podstawie art. 23c ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 23a ust. 1 tejże ustawy, **uznaje się za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów** bezprawne działania Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Żywcu polegające na:
 - 1) naruszeniu § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. Nr 26, poz. 257 ze zm.) poprzez stosowanie w treści zawieranych z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* zapisów, zgodnie z którymi *Usługobiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury*,
 - 2) naruszeniu art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.) poprzez niezamieszczenie w treści zawieranych z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* postanowień regulujących długość okresów obrotowych, **i nakazuje się zaniechanie ich stosowania.**
- II. Na podstawie art. 23c ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w celu zapewnienia wykonania nakazu określonego w pkt I sentencji niniejszej decyzji, **określa się** Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Żywcu **środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów**, polegające na umieszczeniu w treści *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* zawartych z konsumentami przed dniem 01.02.2006r. postanowień regulujących termin płatności w sposób zgodny z § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. Nr 26, poz. 257 ze zm.) oraz zapisów informujących o długości okresów obrotowych – w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

III. Na podstawie art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 75 tej ustawy postanawia się obciążyć Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Żywcu kosztami przeprowadzonego postępowania i zobowiązać w/w przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 36 PLN (słownie złotych: trzydzieści sześć).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Organem Antymonopolowym”) zostało przeprowadzone z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Żywcu (zwane dalej „MPWiK Żywiec” lub „Spółką”) występuje naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej też dalej „ustawą antymonopolową”). W toku postępowania MPWiK Żywiec przedstawiło wykorzystywany w obrocie konsumenckim wzór *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* (karty nr 15-17 verte) oraz przykładową umowę zawartą z konsumentem z jego wykorzystaniem (karty nr 26-29). Ponieważ analiza treści w/w dokumentów dała podstawy do przyjęcia, że w przedmiotowej sprawie mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w dniu 02.12.2005r. Postanowieniem Nr 1 wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (karta nr 1). Przedsiębiorcy postawiono zarzuty naruszenia art. 23a ust. 1 w/w ustawy w drodze podejmowania bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

- 1) naruszeniu § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. Nr 26, poz. 257 ze zm.) poprzez stosowanie w treści zawieranych z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* zapisów, zgodnie z którymi *Usługobiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury*,
- 2) naruszeniu art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.) poprzez niezamieszczenie w treści zawieranych z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* postanowień regulujących długość okresów obrachunkowych.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (karta nr 2), MPWiK Żywiec w odniesieniu do pierwszego zarzutu podniosło, iż w obrocie konsumenckim w [...] % przypadków faktury doręczane są konsumentom przez pracowników Spółki w momencie ich wystawienia. Bezpośrednio po dokonaniu odczytu wodomierza u klienta następuje bowiem wystawienie faktury za pomocą komputerowego zestawu przenośnego typu PSION. Pozostałe [...] % faktur wystawianych jest natomiast na życzenie konsumenta w siedzibie Spółki (gdzie konsument osobiście zgłasza się z odczytem wodomierza) bądź wysyłane jest pocztą (listem zwykłym) na adres wskazany przez klienta po telefonicznym zgłoszeniu przez niego stanu wodomierza. W dziale Spółki Obsługa Ogólna / Sprawy Pracownicze wyodrębnione jest stanowisko zajmujące się wysyłką faktur, która realizowana jest na bieżąco; rachunki nadawane są w dniu ich wystawienia (karty nr 31-32).

Co do drugiego postawionego w niniejszym postępowaniu zarzutu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Spółka wskazała, iż o długości stosowanych okresów obrachunkowych, w których następują rozliczenia za świadczone usługi, konsumenci informowani są poprzez ogłoszenie taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego

odprowadzania ścieków zgodnie z art. 24 ust. 7 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.) (zwana dalej „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę”). Ogłoszenie to zamieszczone jest w miejscowej prasie oraz w sposób zwyczajowo przyjęty poprzez umieszczenie na tablicach ogłoszeń zlokalizowanych na terenie miasta (karta nr 31). Na potwierdzenie powyższego, MPWiK Żywiec przedłożyło ogłoszenia powiadamiające o wprowadzeniu taryf z 2005 i 2006 roku (karty nr 111-118). W ich treści zawarta jest informacja, że okres obrachunkowy, w jakim dokonywane są rozliczenia za świadczone usługi wynosi w przypadku gospodarstw domowych 2 miesiące.

W toku przeprowadzonego postępowania Organ Antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny.

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Żywcu jest przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Spółka działa na podstawie udzielonego mocą decyzji Burmistrza Żywca Zezwolenia na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na obszarze miasta Żywiec (karty nr 13-14), a także na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000089484, zgodnie z którym przedmiotem jej działalności jest między innymi działalność usługowa w zakresie rozprowadzania wody i odprowadzanie ścieków (karty nr 6-10).

Ustalono, że w ramach prowadzonej działalności usługowej, MPWiK Żywiec w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania posługiwało się w obrocie konsumenckim wzorcem *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* (karty nr 15-17). Wzorzec ten wykorzystywany był przy zawieraniu umów z konsumentami w okresie od dnia 02.06.2003r. do dnia 01.02.2006r. (karty nr 5, 124). MPWiK Żywiec w piśmie z dnia 10.02.2006r. podało, że liczba konsumentów, z którymi zawarto w umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z jego wykorzystaniem wynosi [...], co stanowi ponad [...] % ogółu umów zawartych przez Spółkę (karta nr 125). Przedsiębiorca podał również, iż przedmiotowy wzorzec zastosowano względem wszystkich jego odbiorców będących konsumentami (karta nr 5 verte).

W toku postępowania MPWiK Żywiec przedstawiło przykładowe umowy zawarte z konsumentami z wykorzystaniem wzorca *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, o którym mowa powyżej: *Umowę Nr 107454* z dnia 14.10.2004r. (karty nr 26-28); *Umowę Nr 107978* z dnia 20.06.2005r. (karty nr 39-41 verte); *Umowę Nr 107966* z dnia 07.06.2005r. (karty nr 42-42-44 verte); *Umowę Nr 107963* z dnia 06.06.2005r. (karty nr 45-47 verte); *Umowę Nr 107822* z dnia 28.02.2005r. (karty nr 146-148 verte); *Umowę Nr 107870* z dnia 14.04.2005r. (karty nr 149-151 verte); *Umowę Nr 107890* z dnia 25.03.2005r. (karty nr 155-157 verte) oraz *Umowę Nr 107875* z dnia 14.04.2005r. (karty nr 158-160 verte). Umowy te w § 14 ust. 1 zawierają postanowienie o następującym brzmieniu: *Usługobiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury. W wypadku niedotrzymania terminu płatności Usługobiorca zobowiązuje się do zapłacenia ustawowych odsetek.* W treści umów brak jest zapisów regulujących długość okresów rozrachunkowych, w jakich konsumenci rozliczani są za pobrane usługi.

W trakcie postępowania ustalono również, że w dniu 01.02.2006r. MPWiK Żywiec wprowadziło do obrotu nowy, zmieniony wzór *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* (karta nr 124). Spółka przedstawiła przykładowe umowy zawarte na jego podstawie: *Umowę Nr 101773* z dnia 01.02.2006r.; *Umowę Nr 102936* z dnia 01.02.2006r.; *Umowę Nr 108304* z dnia 01.02.2006r.; *Umowę Nr 108269* z dnia 01.02.2006r.; *Umowę Nr 107806* z dnia 01.02.2006r. i *Umowę Nr 107705* z dnia 07.03.2006r. (karty nr 126-131 verte, 161-166 verte). Do ich treści wprowadzony został w § 10 ust. 2 zapis stanowiący, iż *Ilość pobranej wody w*

budynkach wyposażonych w wodomierze główne ustala się zgodnie z ich wskazaniem. Odczyt wskazań wodomierza będzie następować co 2 miesiące. Postanowienie umowne dotyczące terminu zapłaty za pobrane usługi zawarte w § 11 ust. 1 umów o zmienionej treści otrzymało natomiast następujące brzmienie: *Odbiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym na fakturze, który nie może być krótszy niż 14 dni od daty jej doręczenia.* W piśmie z dnia 10.02.2006r. MPWiK poinformowało, że w oparciu o nowo wprowadzone wzorce zawarło [...] umów. Przedsiębiorca zainicjował ponadto wymianę umów zawartych przed datą wprowadzenia do obrotu nowych wzorów. Do dnia 10.02.2006r. wymieniono [...] umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartych z konsumentami w oparciu o poprzednio obowiązujące wzorce (karty nr 124-125).

W toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów ustalono ponadto, że na obszarze gminy Żywiec obowiązuje obecnie *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków* wprowadzony Uchwałą Nr LXI/539/2005 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 29 grudnia 2005 r. (karty nr 132-141). *Regulamin* ten wszedł w życie w dniu 07.03.2006r. tj. 14 dni po jego ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z dnia 21.02.2006r. (Nr 17, poz. 587)¹. Spółka wskazała również, iż sporządziła broszury z treścią nowego *Regulaminu*, które wręczane są konsumentom w momencie zawierania umów według nowych wzorców. Ponadto z treścią *Regulaminu* konsumenci mogą zapoznać się w siedzibie Spółki, na tablicach ogłoszeń na terenie miasta, jak również na stronie internetowej Spółki www.mpwik-zywiec.pl oraz na stronie internetowej Miasta Żywiec www.zywiec.pl (karta nr 125). We wcześniejszym okresie, tj. przed 07.03.2006r. w gminie Żywiec obowiązywał *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków* stanowiący załącznik do Uchwały Rady Miejskiej w Żywcu Nr L/521/2002 z dnia 19 września 2002 r. (karty nr 19-24). Nie stanowił on integralnej części umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych z konsumentami w oparciu o wzorce umowne obowiązujące w okresie od 02.06.2003r. do 01.02.2006r. (karta nr 5 verte). W rozdziale VII *Regulaminu* pt. *Zasady rozliczania należności za wodę i ścieki* zawarty był w § 25 zapis stanowiący, iż *Rozliczanie należności za wodę i ścieki odbywa się w oparciu o ceny i stawki opłat określone w taryfie zatwierdzonej uchwałą Rady Miasta oraz ilości dostarczonej wody i odprowadzonych ścieków. Obowiązuje miesięczny lub dwumiesięczny okres obrachunkowy* (karta nr 23).

Organ Antymonopolowy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów w art. 23a ust. 2 stanowi, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów. Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie przed wymierzonymi w nie naruszeniami polegającymi na sprzecznych z prawem działaniach przedsiębiorców. Tworząc katalog działań naruszających zbiorowe interesy konsumentów ustawodawca posłużył się terminem „w szczególności”, co oznacza, że ma on charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę działań, które naruszyły przepisy innych aktów prawnych.

¹ za: http://www.katowice.uw.gov.pl/urzadkatowice.php?urząd/uw_dzienniki_2006

Aby określone zachowanie mogło zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek:

- działanie przedsiębiorcy musi nosić znamiona bezprawności,
- działanie powyższe musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Pierwsza przesłanka zostaje spełniona, gdy przedsiębiorca podejmuje działania sprzeczne z prawem lub, gdy nie dopełnia ciężącego na nim obowiązku. Jako „sprzeczne z prawem” należy kwalifikować zachowania niezgodne z nakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. Sprzeczne z prawem są czyny zabronione i zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy ustalenie, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa (Por. *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, pod redakcją prof. dr hab. Janusza Szwai, Wydawnictwo C.H. BECK, Warszawa 2000, s. 117 – 118).

Druga przesłanka konieczna do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów jest natomiast spełniona wtedy, gdy dane działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni bowiem ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym; znajduje zastosowanie wówczas, gdy określone zachowanie dotyka nieograniczonej liczby podmiotów, których nie sposób jednoznacznie zidentyfikować.

Stosownie do przepisu art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o *konsumencie*, należy przez to rozumieć konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm.). Definicję konsumenta zawiera przepis art. 22¹ K.c., zgodnie z którym *za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową*.

I.1. W przedmiotowej sprawie Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Żywcu postawiono zarzut podejmowania bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej, polegających na naruszeniu § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie określania taryf”) poprzez stosowanie w treści zawieranych z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* zapisu w brzmieniu: *Usługobiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury*.

Dla zastosowania w przedmiotowej sprawie art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej w pierwszej kolejności zachodzi konieczność wykazania, że działanie przedsiębiorcy będące przedmiotem postawionego w niniejszym postępowaniu zarzutu nosi znamiona bezprawności.

Aktem prawnym określającym zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków jest ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między

przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Umowa, o której mowa powyżej, zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę zawierać powinna m.in. postanowienia dotyczące *sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń*. Szczegółowe uregulowania odnośnie przedmiotowych kwestii zawarte są natomiast w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie określania taryf wydanym na podstawie art. 23, 25 i 27 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Rozporządzenie w Rozdziale 5 pt. *Warunki prowadzenia rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków*, w § 17 ust. 1 stanowi, iż *Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 14 dni od daty jej dostarczenia*.

Stosownie do w/w przepisu, termin zapłaty za usługi z zakresu zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków określony w fakturze powinien wynosić co najmniej 14 dni licząc od dnia jej doręczenia konsumentowi. Jest to równoznaczne z obowiązkiem przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego do dostarczania faktur odbiorcom nie później niż na 14 dni przed datą płatności wskazaną w rachunku. W zawieranych z konsumentami *umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* MPWiK Żywiec stosuje zapis, przewidujący iż *Odbiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury*. Przedmiotowe postanowienie umowne nakłada na konsumentów obowiązek uregulowania należności w terminie określonym w fakturze niezależnie od tego, kiedy zostanie im ona doręczona. Jednocześnie z treści umowy nie wynika, w jakim terminie przedsiębiorca zobowiązuje się dostarczać faktury konsumentom. Rozwiązanie przyjęte w analizowanym postanowieniu *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* daje zatem przedsiębiorcy prawo do doręczania rachunków w dowolnym czasie, skutkiem czego uprawnienia konsumentów wynikające z rozporządzenia w sprawie określania taryf mogą nie być respektowane. Na podstawie w/w zapisu konsument może bowiem otrzymać fakturę w terminie późniejszym niż 14 dni przed datą płatności podaną na rachunku, co świadczy o tym, że posługiwanie się w treści *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* kwestionowanym postanowieniem umownym nosi znamiona bezprawności.

W przedmiotowym przypadku przedsiębiorca samodzielnie ustala datę, od której rozpoczyna się bieg terminu na uiszczenie należności przez konsumenta, jak również sam decyduje o dacie doręczenia faktury konsumentowi. Wyłącznie od przedsiębiorcy zależy zatem, jaki czas będzie przysługiwał konsumentom na uiszczenie należności. Może zaistnieć sytuacja, że termin ten będzie wynosił mniej niż 14 dni, w tym, że będzie na tyle krótki, że konsument nawet przy dochowaniu należytej staranności nie będzie w stanie uiścić należności w terminie podanym na rachunku. W skrajnych przypadkach faktura może zostać doręczona konsumentom nawet po terminie płatności. Należy również zwrócić uwagę na okoliczność, iż zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 454 § 1 Kodeksu cywilnego, za datę dokonania zapłaty uważa się datę wpływu środków na rachunek bankowy przedsiębiorcy. Część konsumentów uiszczając należność za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki dokonuje wpłaty w placówkach bankowych lub pocztowych, co wiąże się z tym, iż od momentu dokonania wpłaty przez konsumenta do momentu uznania rachunku bankowego dostawcy usług upływa określony okres czasu związany z realizacją polecenia przelewu. Powyższe okoliczności dodatkowo przemawiają za tym, aby tryb doręczenia faktury oraz termin na uiszczenie należności został uregulowany w umowie w taki sposób, aby zapewnić konsumentowi co najmniej 14 dni na zapłacenie rachunku od momentu jego dostarczenia. Wówczas dokonując zapłaty na poczcie lub w banku, konsument będzie w stanie dochować terminu wskazanego na fakturze.

W toku postępowania MPWiK Żywiec podniosło, iż w praktyce faktury w [...] % przypadków – dzięki użyciu przenośnych zestawów komputerowych – dostarczane są konsumentom w momencie ich wystawienia. W części pozostałych przypadków, jak podała Spółka, faktury są jednak przesyłane konsumentom pocztą za pośrednictwem listów zwykłych.

W przypadku przesyłek listowych, data ich otrzymania bezpośrednio związana jest z terminem wysłania oraz długością przekazywania faktur drogą pocztową. Ryzyko dostarczenia faktury po terminie zapewniającym 14 dni na dokonanie zapłaty jest w takim przypadku większe. W momencie nadania rachunku na pocztę, nawet jeżeli następuje to niezwłocznie po jego wystawieniu, przedsiębiorca nie może mieć pewności, w jakim momencie zostanie on doręczony odbiorcy. Biorąc pod uwagę, że analizowane zapisy umowne przewidują, iż zapłata nastąpić powinna w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury, zaryzykować można twierdzenie, iż wysyłając fakturę listem zwykłym, nawet jeżeli nastąpi to bezpośrednio po jej wystawieniu, przedsiębiorca nie jest w stanie zapewnić, iż konsument otrzyma rachunek 14 dni przed terminem płatności. Termin zapłaty należności określony rozporządzeniem w sprawie określania taryf będzie w przedmiotowym przypadku zachowany jedynie wówczas, gdy przedsiębiorstwo dostarczy konsumentowi rachunek w tym samym dniu, w którym będzie on wystawiony, co jest w małym stopniu prawdopodobne w przypadku, gdy faktury rozsyłane są pocztą.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż przepisy dotyczące terminu zapłaty należności za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki zawarte w § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie określania taryf, nie znajdują odzwierciedlenia w brzmieniu zakwestionowanego postanowienia *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*. Działanie MPWiK Żywiec polegające na stosowaniu w zawieranych z konsumentami umowach zapisu przewidującego, iż *Odbiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury* obarczone jest zatem cechą bezprawności w rozumieniu art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przedmiotowy zapis umowny nie gwarantuje bowiem konsumentom dostarczenia faktury przez usługodawcę na 14 dni przed terminem płatności, a przewidziany w przepisach prawa termin na dokonanie zapłaty może ulec skróceniu. Powyższe okoliczności wskazują na to, iż została spełniona pierwsza z przesłanek (bezprawność zachowania przedsiębiorcy) niezbędnych do wykazania, iż MPWiK Żywiec stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Z brzmienia analizowanego zapisu umownego wynika, iż wyłącznie w gestii MPWiK Żywiec pozostaje kwestia daty doręczenia rachunku konsumentowi. W umowach brak jest jakichkolwiek gwarancji dla konsumentów, że otrzymają faktury w czasie zapewniającym co najmniej 14 – dniowy termin na uiszczenie należności. Okoliczność, iż na podstawie umowy to przedsiębiorca ustala początek biegu terminu na zapłacenie należności (w momencie wystawienia faktury) świadczy o tym, że w przedmiotowej sprawie zagrożone są interesy konsumentów. Działanie przedsiębiorcy może bowiem doprowadzić do sytuacji, iż nawet przy dochowaniu najwyższej staranności konsumenci nie będą w stanie terminowo wywiązać się z obowiązku płatności na rzecz dostawcy. To z kolei wiąże się z możliwością obciążenia ich odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie (zgodnie z art. 14 ust. 1 analizowanych umów *W wypadku niedotrzymania terminu płatności Usługobiorca zobowiązuje się do zapłacenia ustawowych odsetek*). Zapis mówiący, że *Odbiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzane ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury* w żaden sposób nie daje konsumentowi gwarancji otrzymania faktury w terminie co najmniej 14 dni przed terminem płatności i, że będzie mógł wywiązać się ze zobowiązań na rzecz dostawcy w sposób wskazany w umowie, bez obawy narażania się na konieczność zapłaty odsetek za zwłokę. Posługiwanie się przez MPWiK Żywiec zakwestionowanym w ramach niniejszego zarzutu zapisem umownym godzi zatem w interesy konsumentów, może bowiem wywołać po ich stronie wymierne negatywne skutki finansowe w postaci konieczności uiszczenia odsetek za zwłokę w zapłacie należności.

W tym miejscu należy podnieść, iż w toku postępowania przedsiębiorstwo wskazało, że w stosunku do [...] % konsumentów przyjęło taki system rozliczeń i dostarczania faktur, który pozwala na dochowanie terminów wynikających z rozporządzenia w sprawie określania taryf. Powyższe okoliczności są jednak bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Mając na względzie, iż na podstawie umowy Spółka może samodzielnie i dowolnie ustalać

termin, w którym dostarczy fakturę konsumentowi, nie można w żadnym wypadku wykluczyć sytuacji, że nastąpi to z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa. Dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy bez znaczenia jest zatem to, jak w praktyce postępuje przedsiębiorca. Istotne jest, iż w oparciu o treść zawieranych w obrocie konsumenckim umów zastrzega sobie możliwość działania z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa, w wyniku czego zagrożone są interesów najsłabszej grupy uczestników rynku, jakimi są konsumenci. Podkreślenia wymaga, iż dla bytu praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów nie jest konieczne wystąpienie na rynku skutków działań sprzecznych z przepisami prawa; już sama możliwość ich wystąpienia uzasadnia uruchomienie ustawowych sankcji przewidzianych w art. 23a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wynika to wprost z treści art. 1 ust. 2 tejże ustawy, zgodnie z którym jej reżimowi podlegają nie tylko praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, które wywoływały lub aktualnie wywołują skutki na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, ale również praktyki, które choćby tylko hipotetycznie mogą wywoływać takie skutki.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, iż nosi znamiona bezprawności oraz godzi w interesy konsumentów praktyka MPWiK Żywiec polegająca na zamieszczeniu w umowach zawieranych z konsumentami zapisu, zgodnie z którym *Odbiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzane ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury.*

I.2. Drugą praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów zarzucaną w niniejszym postępowaniu Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Żywcu jest naruszenie art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w ten sposób, iż w treści zawieranych z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* nie zamieszczono postanowień regulujących długość okresów obrotowych.

W celu stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy po pierwsze wykazać, że objęte powyższym zarzutem działanie jest działaniem bezprawnym. Rozstrzygając przedmiotową kwestię podnieść należy, iż stosownie do art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę umowa, na podstawie której odbywa się dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków powinna zawierać postanowienia dotyczące *sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń*. Posłużenie się w treści w/w przepisu sformułowaniem „*terminy wzajemnych rozliczeń*” wskazuje na to, iż intencją ustawodawcy była chęć kompleksowego uregulowania treścią umowy zagadnień związanych z terminami rozliczeń prowadzonych pomiędzy dostawcą a odbiorcą usług wodociągowych i kanalizacyjnych. Z literalnego brzmienia art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę wynika, że w umowie powinny znaleźć się przede wszystkim postanowienia informujące o tym, w jakich terminach (odstępach czasu) wystawiane będą rachunki z tytułu dostarczonych usług. Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków powinna w związku z tym zawierać zapisy dotyczące długości okresów obrotowych, w których dokonywane będą odczyty wodomierzy i okresowe rozliczenia z konsumentami. Za koniecznością wprowadzenia do umów przedmiotowych zapisów przemawia również okoliczność, iż *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, jaki obowiązywał na obszarze gminy Żywiec w okresie posługiwania się przez MPWiK zakwestionowanymi w niniejszym postępowaniu wzorcami umownymi, zawierał w § 25 zapis stanowiący, iż rozliczanie należności następuje w jedno- lub dwumiesięcznych okresach obrotowych. Należy zwrócić uwagę na fakt, że *Regulamin* – stosownie do art. 19 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę – określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym sposób rozliczeń w oparciu o stawki opłat ustalone w taryfach. W obrocie konsumenckim zachodzi natomiast konieczność doręczenia wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków wraz z odpowiednimi postanowieniami *Regulaminu dostarczania wody i*

odprowadzania ścieków. Pogląd taki, uwarunkowany art. 384 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego, znajduje oparcie w konieczności zapewnienia konsumentowi możliwości zapoznania się ze wszystkimi warunkami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, do jakiej zamierza przystąpić, tak, aby możliwie maksymalnie zabezpieczyć jego interesy. Jeżeli zatem *Regulamin* stanowi, że w rozliczeniach z odbiorcami usług obowiązują jednomiesięczne lub dwumiesięczne okresy obrotowe, przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne – mając na względzie treść art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę – powinno doprecyzować przedmiotowe kwestie w treści umowy.

Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawierane przez MPWiK Żywiec na podstawie wzorców umownych, których warunki zakwestionowano w ramach postawionych w niniejszym postępowaniu zarzutów nie zawierają zapisów informujących o długości okresów obrotowych, czyli o terminach, w jakich dokonywane będą rozliczenia pomiędzy dostawcą usług a konsumentem. Za niewystarczające w tym względzie – w świetle brzmienia art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę – należy uznać podanie informacji odnośnie przedmiotowych kwestii w miejscowej prasie oraz na tablicach ogłoszeń (wraz z informacjami o obowiązującej w danym roku taryfie), gdyż brak jest gwarancji, że wszyscy konsumenci zapoznają się z przekazanymi w ten sposób informacjami. Dlatego biorąc pod uwagę opisane powyżej okoliczności, należy stwierdzić, iż opisane zachowanie MPWiK Żywiec jest zachowaniem bezprawnym z punktu widzenia art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Pierwsza przesłanka konieczna do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, a więc bezprawność działania przedsiębiorcy, została zatem spełniona.

Zaniechanie zamieszczenia w umowach przedmiotowych regulacji powoduje, że odbiorca w chwili zawierania umowy, jak i w trakcie jej realizacji nie jest w stanie dowiedzieć się w jakich terminach (okresach czasu) wystawiane będą faktury za świadczone usługi oraz związane z nimi odczyty wskazań wodomierza. Dostawca usług może w związku z tym w sposób arbitralny ustalać długość cykli obrotowych, w których następują rozliczenia usług i związane z nimi odczyty urządzeń pomiarowych. Prowadzi to po stronie konsumentów do niepewności obrotu gospodarczego i ogranicza swobodę w zakresie gospodarowania środkami pieniężnymi w dłuższym okresie czasu. Zamieszczenie w umowie odpowiednich zapisów odnoszących się do terminów dokonywanych rozliczeń spowoduje, że konsument otrzyma gwarancję regularności cykli rozliczeniowych, dzięki czemu będzie w stanie podporządkować im dokonywane wydatki i w odpowiednim czasie zabezpieczyć środki finansowe na pokrycie należności z tytułu dostaw wody i odprowadzania ścieków. Brak w treści umowy odpowiednich postanowień dotyczących okresów rozrachunkowych nie jest zatem dla konsumentów obojętny i godzi w ich interesy rozumiane jako prawo do otrzymania pełnej informacji o wszystkich elementach stosunku zobowiązaniowego, zwłaszcza tych, które dotyczą tak zasadniczych z punktu widzenia należytego wykonania umowy kwestii, jak warunki wzajemnych rozliczeń pomiędzy konsumentem a dostawcą usług. Dysproporcja pomiędzy wiedzą jaką posiada przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne a wiedzą, jaką posiada w powyższym zakresie konsument może wywołać po stronie tych drugich wyżej opisane, negatywne skutki. Dlatego uznać należy, że zachowanie MPWiK Żywiec wiąże się z naruszeniem interesów konsumentów.

Jak wykazano powyżej, działania Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Żywcu objęte punktem I.1. i I.2. niniejszej decyzji, a polegające na:

- naruszeniu § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie określania taryf poprzez stosowanie w treści zawieranych z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* zapisów, zgodnie z którymi *Usługobiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury,*

- naruszeniu art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków poprzez niezamieszczenie w treści zawieranych z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* postanowień regulujących długość okresów obrotowych,

są obarczone cechą bezprawności. Wykazano również, że opisane praktyki godzą w interesy konsumentów, którzy zawarli *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* w oparciu o wzorce umowne, które znajdowały się w obrocie gospodarczym od dnia 02.06.2003r. do dnia 01.02.2006r. W okolicznościach przedmiotowej sprawy w dalszej kolejności należy wykazać, że w związku z zakwestionowanymi działaniami MPWiK Żywiec naruszone zostały interesy konsumentów jako zbiorowości.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów określa zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów konsumentów oraz reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, co wynika z treści art. 1 ust. 1 i 2 tej ustawy. Zbiorowy interes konsumentów dotyczy nieokreślonego ogółu, a naruszenie tego interesu może mieć miejsce wtedy, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą o ochronie konkurencji konsumentów dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku oraz wtedy, gdy działania te wywołują inne niekorzystne zjawiska. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. W przedmiotowej sprawie opisane praktyki MPWiK Żywiec skierowane są do nieokreślonego kręgu konsumentów, których nie sposób jednoznacznie zidentyfikować. Antykonsumenckie ostrze stwierdzonych praktyk wymierzone jest bowiem we wszystkich rzeczywistych odbiorców usług świadczonych przez Spółkę usług, z którymi zawarto umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków o treści zakwestionowanej w niniejszym postępowaniu, jak również w jej potencjalnych odbiorców, będących konsumentami w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wskazuje to na naruszenie w przedmiotowej sprawie interesu publicznego, przez który należy rozumieć wynikające z rozporządzenia w sprawie określania taryf prawo wszystkich odbiorców przedsiębiorstwa (konsumentów) do otrzymania faktury za pobrane usługi wodociągowe i kanalizacyjne w terminie zagwarantowanym przepisami prawa, jak również prawo wszystkich konsumentów do otrzymania pełnej i wyczerpującej informacji na temat terminów dokonywania rozliczeń z tytułu pobranych usług wodociągowych i kanalizacyjnych.

W tym stanie rzeczy należy przyjąć, że działania Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Żywcu będące przedmiotem postawionych w niniejszym postępowaniu zarzutów, o których mowa w pkt I.1. i I.2. niniejszej decyzji, godzą w zbiorowe interesy konsumentów, a więc druga z przesłanek niezbędnych do stwierdzenia naruszenia przez w/w przedsiębiorcę art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej została spełniona. W przedmiotowej sprawie zaistniały zatem łącznie obie przesłanki konieczne do uznania zachowań przedsiębiorcy za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów – bezprawne działanie przedsiębiorcy i naruszenie zbiorowych interesów konsumentów.

Należy podnieść również, iż w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki do stwierdzenia zaniechania stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23e ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. MPWiK Żywiec od dnia 1 lutego 2006 roku zawiera w obrocie konsumenckim *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* według nowego wzorca umownego, w którego treści zamieszczone zostały postanowienia umowne w pełni uwzględniające postawione w niniejszym postępowaniu zarzuty. Przedsiębiorca przystąpił również do wymiany umów zawartych z konsumentami przed datą wprowadzenia nowego wzoru i do dnia 10.02.2006r, dokonał wymiany [...] umów. Z uwagi jednak na fakt, iż część konsumentów, z którymi zawarto umowy przed 01.02.2006r. tj. nadal związana jest postanowieniami umowy, której treść została zakwestionowana w przedmiotowym postępowaniu, brak jest podstaw do stwierdzenia

zaprzestania stosowania przez MPWiK Żywiec praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stąd orzeczono jak w punkcie I.1. i I.2. sentencji niniejszej decyzji.

II. Zgodnie z art. 23c ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Organ Antymonopolowy może określić w decyzji środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania zawartego w niej nakazu. Jako środki usunięcia skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu określonego w pkt I sentencji niniejszej decyzji, określono w przedmiotowej sprawie umieszczenie w treści wszystkich *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* zawartych z konsumentami przed dniem 01.02.2006r. następujących postanowień:

- postanowień regulujących termin płatności za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w sposób zgodny z przepisem § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie określania taryf (...), zgodnie z którym *Odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie określonym w fakturze, który nie może być krótszy niż 14 dni od daty jej dostarczenia,*
- postanowień wynikających z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę informujących konsumentów o długości okresów obrachunkowych, w jakich dokonywane są rozliczenia za pobrane usługi.

Ponieważ od dnia 1 lutego 2006 r. MPWiK Żywiec zawiera z konsumentami *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* w oparciu o wzorzec, którego treść uwzględnia postawione w niniejszym postępowaniu zarzuty, obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów dotyczy wyłącznie umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartych z wykorzystaniem wzorca umownego obowiązującego w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania. Opisane powyżej zmiany powinny zostać wprowadzone do umów zawartych przed 1 lutego 2006 r. w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji.

Wobec powyższego orzeka się jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

III. Stosownie do treści art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Organ Antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów w/w ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 75 ustawy antymonopolowej, Organ Antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Postępowanie przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Żywcu w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu. Na podstawie ustaleń dokonanych w trakcie postępowania Organ Antymonopolowy w punkcie I niniejszej decyzji stwierdził naruszenie art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uznając zasadność dwóch postawionych przedsiębiorcy zarzutów. Kosztami niniejszego postępowania są dla Organu Antymonopolowego wydatki w wysokości 36 PLN związane z korespondencją ze skarżonym przedsiębiorcą. W związku z tym postanowiono obciążyć MPWiK Żywiec kosztami przeprowadzonego postępowania w kwocie 36 PLN (słownie złotych: trzydzieści sześć).

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie III sentencji decyzji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie III niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral